

עוֹדָה מִנְקָס היא בת 17 וחצי בסך-הכל, אבל גופה מפותח לאין-שיעור מכפי גילה. אולי זאת הסיבה לכך שהיא זכתה לתפקיד בסרטו החדש של אבי נשר, שוברים. במהלך ההסרטה היו שדיה של הצעירה לשיחת-היום בין כל הגברים המציננים שבצוות. לצידה בתצלום: נתן דטנר.

● **הנ"ל:** "אם אני הייתי משתמש בביטוי, ארמה חרוכה, הרי היו חורכים אותי חז"ל".
 ● **שרי-האוצר יצחק מודעי:** "כל מי שמשלם מס"אמת במדינה הזאת הוא חצי קור"קו."

● **השר גידעון פת על הנ"ל:** "הוא לא גאון. הוא בינוני פלוס. יש לו כושר אנליטי. אבל הידיעות שלו ככלכלה מוגבלות. הוא טוען שהוא ישן שעתיים בלילה. עצתי לו שישן שלוש שעות. ואולי כך יעשה פחות שטויות."

● **מודעי על פת:** "זה טיפוס שצריך מאמץ. הוא נבנה על זה שהוא נתפס בידי וברגליי. אינני רוצה את התאום הזה לידי. צריך לנער אותו ממני."

● **מנחם סבידור, יו"ר הכנסת לשעבר:** "ראשי הליברלים הם חמדנים, נקמנים והולכים על גוויות."

● **אלון גלילי, מפקד הסירות הירוקה,** על ירייתו בחשוד כרווי בשדה-בוקר: "אני מצייתי את הדין ואני חושב שהריבה אנשים מכרכים אותי על כך שעשיתי את מה שהם, אולי, לא מעזים לעשות."

● **אברהם שפירא, יו"ר ועדת-הבספים של הכנסת,** על מראהו של מנחם בגין: "אני מוכן להעביר לו מניין קלוגרס ממישקלי."

לשלם במקומו. הכן שלי הוא בן 70 ומתקשה ללכת. ענה ה"ישיש".

פסוקי השבוע

● **השר אריאל שרון:** "לפני שנה תבעתי להחזיר את החיילים הביתה".

ניסים ברוך מנכ"ל הביטוח הלאומי, אוכל בידיו כבש שחוט וחתוך. שהוכן עבורו בסיוע שערך בקרב בדווים בדרום-הארץ. ברוך (ממושקף), לשעבר מנכ"ל מישרד-האוצר, יצא לסיור עם סמנכ"ל המישרד, דויד מנע (מימין), שלא ויתר אף הוא על הכבש והאורז שהוגשו להם שם.

נחשף לראשונה על הבימה, 15 שנה מאוחר יותר, בשבוע שעבר התראיין איתן ליפשיץ, איש חיל-הים, וסיפר על מה שעבר עליו ועל חבריו בכלא המצרי. הוא אמר למראיין איתן דני

הרתי. האב הסכים להסתכן. לקי ראת נישואי הבת גברו החיכוכים בבית, אבל האם נכנעה. היא חלמה שנכריה יבוא אליה בשבת, אבל כיום אין לה ברירה: היא נוסעת אליהם במוצאי-שבת,

סלואה נקארה השחקנית הערבית-ישראלית מה-המציצה מהמוסטר הקלאסי שעל ראשה. נקארה באה למסיבת-הסיום של צילומי הסרט הישראלי גשר צר מאוד, שבהפקת מיכה שרפטסיין ובבימויו של ניסים דין. המסיבה נערכה בנווה-צדק, הכל הרימו כוס לכבוד המפיק, שלמרות שכל הצרות פקדו אותו במהלך ההסרטה, הצליח לסיים את משימתו. נקארה מגלמת בסרט את דמותה של בת רמאללה המתאהבת בקצין-מימשל ישראלי.

ציג, שהעיניו הקשה ביותר היה לכאורה עניין של מה בכך: לא איפשרו להם לצאת לשרותים. בתחילה לא ייחסו לכך השבויים כל חשיבות. אחר-כך זה הפכה לבעיה, משום שהשבויים לא רצו לעשות במיכנסים, כי לא רצו להשפיל את עצמם. מאז עבר ליפשיץ הסכה מיקצועית וכיום הוא מנכ"ל חברת-שמירה.

רק אחרי צאת השבת.
 ● **גם רפאל (רפול) איתן** רואיין בשבועון החרדי באותו עניין, והתבקש להשיב על יחסו לנתן, רותי, רתית חדשה, נשואה ואם לשניים, המתגוררת ברעננה. הוא דווקא רואה קשר ישיר בין האווירה בביתו לאווירה שבה חיה עתה נתן. ההבדל היחיד, בכל-זאת, באורח החיים החדש: "כשהנכדים באים אליי בשבת, הם ממתנים עד צאת השבת, כדי שיוכלו לנסוע איתי בטרקטור."

● **עורך-הדין צבי לירסקי** לא הופתע מכך שהלוקח שלו, צלם וצייר הפורנו **דניאל גרנות,** ברח מכלא מעשיהו כשהיה בחופשה, ומצא כנראה את רכבו חוזר לגרמניה. "ב" מישפט הראשון שלו, סיפר לירסקי, הוא הואשם בצילום בחורות עירומות. בשני — בצירוף בעירום. אני מקווה שאם הוא ייתפס בשלישית, לא תהיה האשמה פיסול בעירום."

● **למרות שנתו הרבות על הבימה,** לא חדל השחקן יוסי גרבר מלהאמין באמונות-טפ"לות. בכל פעם שהוא עולה לבימה הוא עושה זאת ברגל ימין. בארנקו מונחת, דרדק-בוע, תפילת הדרך, למרות שאינו דתי. גרבר מספר שערך שחקן בלתי-דתי, **זאב רווח,** נושק למוזזה לפני עלותו לבימה.

● **שבוי ישראלי** כבצריים, בתקופת מלחמת יום-הכיפורים,